

Tình Tôi Dạo Ấy

Tác Giả-: Nguy&#n Kh&#p N&#i
Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

Năm h&#t, t&#t đ&#n, l&#i nhân ngày Valentine's Day. Tôi xin đ&#c nói chuy&#n . . . Tình Yêu.

Thân t&#ng nh&#ng ng&#i s&#p yêu, đang yêu và đã yêu

Năm h&#t, t&#t đ&#n, l&#i nhân ngày Valentine's Day. Tôi xin đ&#c nói chuy&#n . . . Tình Yêu.

Là Lính hay là Dân s&#, là quan cũng nh&# là dân, ai cũng có m&#t th&#i đ&# YÊU và m&#t th&#i đ&# . . .
CH&#T (không tính t&#i nh&#ng th&#i ng&#i bên nhau . . . đ&# CÃI L&#N).

Th&#n Ái Tình có th&# đ&#n v&#i b&#n b&#t c&# lúc nào, và ng&#c l&#i, Th&#n Ch&#t cũng có th&# ngo&#c tay
kêu b&#n đi trong b&#t c&# th&#i gian, không gian nào. Đúng đ&#p Valentine day, m&#t Huynh Tr&#ng
đã t&# mi&#n hái trái cây xa xôi Queensland đ&#n thăm tôi.

Xin gi&#i thích rõ: Huynh Tr&#ng là m&#t “Đ&#i Danh T&#” mà tôi dùng m&#t cách trân trọng, đ&# g&#i
nh&#ng v&# đã “Đăng Lính” Vi&#t Nam C&#ng Hoà đ&# b&#o v&# T&# Qu&#c Mi&#n Nam Vi&#t Nam tr&#c tôi.
T&# th&#i đăng lính đó cho t&#i bây giờ, nh&#ng quý v&# này đã có m&#t cu&#c s&#ng ho&#c đã làm nh&#ng
đi&#u gì mà tôi tâm ph&#c, kh&#u ph&#c.

Ngoài ra, nh&#ng ng&#i b&#n khác mà tôi đã quen ho&#c ch&#a quen, đ&#u là b&#n lính và b&#n dân s&#
c&#a tôi c&#, mà tôi cũng g&#i m&#t cách trân trọng là . . . B&#n Hi&#n.

Tôi ph&#c huynh tr&#ng này là vì, t&# khi đ&#nh c&# Úc cho đ&#n bây giờ, ông ta đã ch&#a h&#n m
nhà lãnh tr&#c p th&#t nghi&#p m&#t ngày, m&#t giờ nào c&#, ch&#a h&# đ&#n thăm văn phòng c&#a h&#ng

Tình Tôi D o Ấy

Tác Giả: Nguy n Kh p N i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

g o này m t l n nào, vì b t c lý do gì!

Sau vài câu chuy n, tôi đ i đ tài, h i huynh tr ng có ý ki n gì v “Ngày c a Tình Yêu”?

“Ngày c a Tình Yêu? . . . D p đi! . . . X a r i”!

Tôi v n ti p t c h i:

“Nh ng mà, ch c ch n anh cũng đã Yêu? Và Yêu kh d i? It ra m t l n?”

M t huynh tr ng này b ng th th n ra, đ tr v v i quá kh hàng ch c năm v tr c. . .

“H i đó, tôi đang h c l p Đ Nh (l p 11 bây gi) tr ng Chu Văn An. H ng ngày cong đuôi đ p xe đ p t Th Nghè t i Ch L n. Đ ng xa, đ p xe ná th , nh t là nh ng bu i tr a hè, ch y ngang qua đ ng H ng Th p T , ti ng ve s u kêu r r bu n l m. Ngày nào tôi cũng nhìn quanh nh n qu n đ tìm b n đ ng hành, nói chuy n cho vui. Tình c , m t hôm, tôi g p m t cô h c sinh cũng đang đ p xe đ p đi h c nh tôi.

Th y cô là tôi c m ngay, thích ngay! Vì cô chính là m u ng i mà tôi đã t ng t ng ra đ mà th m yêu. Th là tôi c th đ p xe theo đuôi cô nàng mà lòng b i h i th n th c.

V ph n cô gái, trong vài ngày đ u, có th cô ch a đ ý gì t i tôi, nh ng sau c tu n l , c th y m t anh chàng đ p xe c m c i theo đuôi mình, thì cô đ n đ n cũng đ ý, và có v . . . th n thùng c m đ ng. Có khi cô đ p xe nhanh h n lên tu t v đ ng tr c, cũng có khi cô đ p ch m ch m lùi l i phía đ ng sau tôi, ch c là đ ki m soát xem, có th t là tôi đang đeo cô ta hay ch ng?

Có hôm đ c ngh gi đ u, tôi làm gan theo cô t i t n tr ng, m i bi t cô h c tr ng Nguy n

Bá Tòng, đ&#đ&#ng Bùi Th&# Xuân (qua kh&#i Ngã Sáu Sài Gòn). Th&# là sau đó, m&#i bu&#i tan h&#c, tôi đã ph&#i đ&#p xe th&#t nhanh, đ&#p l&#i, đ&# t&#i ch&# n&#ng đ&# tr&#c c&#ng tr&#ng. G&#p r&#i, tôi ch&# dám đ&#p xe đi theo sau cô ta mà thôi, làm đ&# m&#i cách đ&# cho cô bi&#t là có tôi theo đ&#ng sau, ch&# nhiều đó thôi là tôi đã c&#m th&#y vui v&# h&#nh phúc l&#m r&#i!

Em tan tr&#ng v&#

M&#a bay m&# m&#

Anh trao v&#i vàng

Chùm hoa m&#i n&#

Ép vào cu&#n v&#

Muôn thu&# còn th&#ng còn th&#ng

(Ngày x&#a Hoàng Th&# -Ph&#m Thiên Th&#)

C&# tháng sau (không ph&#i ngày nào tôi cũng g&#p cô), sau khi đã suy nghĩ t&#i lui, u&#ng đ&# lo&#i thu&#c li&#u, tôi m&#i dám b&#o gan . . . đ&#p xe lên song song v&#i cô đ&# nói chuy&#n làm quen. M&#c dù đã h&#c thu&#c lòng nh&#ng câu nói xã giao, tôi cũng v&#n c&# l&#ng c&#ng, lúng túng nh&# th&#ng. M&#t tôi đ&# lên, mi&#ng tôi đ&#p úng không ra l&#i, đ&# r&#i cu&#i cùng, cô gái, dù cũng đang đ&# m&#t m&#c c&# gi&#ng tôi, nh&#ng cũng đã lên ti&#ng g&# bí cho tôi:

“Chào . . . ÔNG”

Tôi nh&#ng&#i ch&#t đ&#i v&# đ&#c cái phao, v&#i vàng đ&#p úng, lên ti&#ng:

“Chào . . . Chào . . . Chào . . . Ch&#”

Đáng l&#, theo đúng sách v&#, tôi ph&#i g&#i cô là CÔ, nh&#ng tôi quýnh quáng quá (nói theo ki&#u các huynh tr&#ng trong Th&# Đ&#c, tôi còn qu&# qu&#ng quá), nên đã kêu cô b&#ng . . . ch&#.

Tôi ch&# nói duy nh&#t đ&#c có m&#t câu nói đó r&#i thôi. Bao nhiêu nhi&#t đ&#n, bao nhiêu năng l&#c c&#a tôi đã tích t&# t&# m&#y tháng nay cũng ch&# giúp tôi nói đ&#c có m&#t câu duy nh&#t đó thôi, r&#i ch&#t máy luôn, không nói đ&#c thêm l&#i nào n&#a. Th&#m chí t&#i khi cô r&# ph&#i đi v&# nhà, tôi cũng không làm sao đ&# can đ&#m nói l&#i chào t&# gi&# . . .

Tình Tôi Dạo Ấy

Tác Giả: Nguyễn Kh&#p N&#i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

“Tôi vì hai đứa mà ngại thß,”

Tình tôi dạo ấy là . . . ngß ngß nhìn . . .”

(Thß Nguyễn Tß Nhiên, nhßc Anh Bßng)

Vß đứa nhà, tôi đã vui suốt ngày hôm đó, vì đã đßc ngß i đßp nói chuyện vß mình. Nhßng lßi giß mình ghß gß m, vì đã không nói lên đßc câu nào làm quen cß. Tôi đi vßn kß mßt bßn thân đã tßng . . . có bß. Nó đã làm tôi lên tinh thßn hßt bißt khi bßt mß cho tôi hay rßng: Hßi mßi làm quen vß cô bßn gái, nó ăn nói còn lúng túng vßng vß còn hßn tôi nßa! Nó quß qußng tßi nßi, khi đßc cô bß nói

“. . . Chào Ông”,

Nó đã hoßng hßn mà chào lßi là

“. . . Chào B . . . BÀ!!!”.

Tôi và nó đã ngß i suốt buổi chißu đß vß ra, đßa ra nhßng câu nói làm quen mà tôi sß phßi nói vào đßp tßi.

Trßa hôm sau, khi gßp lßi cô gái trên đßng vß, cß hai chúng tôi đßu có vß ngßng ngừng mßc cß. Tôi vßn lßc cóc đßp xe đi sau mßt lúc lâu mßi dám đßp lên ngang hàng vß cô. Tôi đã mang hßt cß can đßm ra mà mß lßi chào trßc:

“. . . Chào. . . Cô”

Tình Tôi Dạo Ấy

Tác Giả: Nguyễn Kh&#p N&#i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

Tôi đã sung sướng hân hoan khi cô nàng đã mỉm cười chào tôi và chào tôi vui vẻ nói thật là dễ thương:

“Chào . . . Anh”

Thật là chúng tôi quen nhau từ đó.

Tên cô bạn gái của tôi (tên gọi) là Khánh, học lớp Đ&# T&# , Trường Nguyễn Bá T&#.

Từ đó, mỗi ngày tan trường về, tôi phải đi xe thật nhanh, đi nhanh, đi quên thôi, đi khắp phố Khánh ngay cửa trường học trên đường Hàng Thép T&# . Sau khi xuống xe, tôi có xin địa chỉ đến nhà thăm Khánh, và cũng đã đi tìm hiểu qua với người anh trai của Khánh, cũng từ đó tôi.

Gần đây, là đi mua những vui vẻ đi chơi hoa, sắm đồ tết. Tôi cũng đã đi tính số một ngày nào đó với Khánh đi xem xi nê, ăn kem rồi đi chơi hoa ngắm hàng tết.

Vấn đề quan trọng nhất là phải làm sao kiếm ra Tiền. Tôi phải có đủ tiền để mua hai cái vé hát ở rạp Rex và hai ly kem ở Máy H&#ng. Một cái thì đó là đi dạo đi xem xi nê xong là phải đi ăn kem, vì chỗ này mới nói chuyện hân hòa được, chỗ còn lại trong rạp xi nê thì nhieu lắm là nắm tay nhau xem phim thôi.

Lúc đó, tôi chỉ là một cậu học sinh thu nhập t&#y, ngoài bộ quần áo đồ học phục học sinh (quần xanh bi&#n, áo sơ mi trắng) mặc hằng ngày, thì tôi đâu còn có cái gì khác nữa đâu! Đâu đâu ra tiền mà đi dạo đi chơi? Không có tiền mà đành phải ở nhà:

“Nhìn xuống trăng sáng lung linh,

Nhìn em m i sáu nh cảnh hoa lê ???”

B tôi h i đó làm th y giáo, l ng ba c c ba đ ng, còn m tôi nhà làm vi c n i tr . B tôi lâu lâu lãnh ti n . . . ráp pen (ti n th ng), cũng có cho tôi vài đ ng u ng n c, n u đ dành thì đ n bao gi tôi m i đ ti n m i ng i đ p đi ch i? Nh ng n u không đi ch i riêng v i nhau thì làm sao mà t tình? Làm sao mà nói chuy n th ng v i yêu?Khó quá! L mà:

“R i mùa thu y qua đi,

Ch t em m i tám ch t nghe l nh lòng.”

tôi ch dám nghĩ t i đây thôi, ch không dám nghĩ ti p n a. . .

Đ p may đã t i! Anh tôi xin đ c m t chân đ y h c m t tr ng công l p ven đô, anh lãnh l ng k đ u, dúi cho th ng em ít ti n l . Tôi giúp b tôi so n bài đ y h c, đ c ông cho m t ít n a. Tôi ch y t i ch y lui m y th ng b n m n thêm ít ti n, th là đ ti n m i Khánh đi ch i r i. Tôi c m ti n mà m ng h t l n, nghĩ t i m t chi u Ch Nh t nào đó, đ c n m tay Khánh đ n đi trên con đ ng Nguy n Hu , h nh phúc bi t là ch ng nào! Tôi thi u đi u mu n nh y c n lên nh cô Bê Rét khi nghĩ t i s ti n mình có sau khi đã bán xong li n s a bò.

Tôi đã ph i dùng h t m i thành công l c m i có đ ngh l c m i Khánh đi xi nê: H t vi n c đó là m t phim th t hay, c đ i m i có m t l n, đang chi u ở r p Rex, Sài Gòn, l i nói t i ngày hôm đó là Ch Nh t g n t t, đi xem xi nê xong thì đi đ o ch hoa, m t công mà hai vi c . . .

Khánh đã r t c m đ ng khi nghe tôi m i đi ch i, nh ng cô đã h t vi n đ n lý do này t i lý do khác đ t ch i:

“ . . . Ba m c a Khánh khó l m, Khánh không dám xin đâu!”

Tình Tôi D o Ấy

Tác Giả: Nguy&#n Kh&#p N&#i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

R&#i i:

“H&#i này th&#y ra bài v&# nhi&#u quá, Khánh ph&#i làm bài, không thì b&# ph&#t c&#m tức.”

Cu&#i cùng là:

“... Khánh ph&#i trông cháu cho ch&# bán hàng...”

Đ&# t&# ch&#i i&#i m&#i chân thành c&#a tôi. Tôi ph&#i cong l&#&#i m&#i t&#i m&#y ngày, Khánh m&#i nh&#n l&#i, nói r&#ng:

“May quá, Ba đi công tác, Khánh b&#o gan xin phép M&#, nói d&#i r&#ng ”T&#i thăm cô b&#n gái”.

Đ&#&#c Khánh nh&#n l&#i đi xem xi nê, tôi m&#ng quá ch&#ng quá đ&#i.

Bây gi&# m&#i là giây phút gay go k&# ti&#p cho tôi: Tìm ra m&#t b&# đ&# chi&#n đ&# di&#n v&#i đào!

Hàng ngày đi h&#c, tôi có quy&#n mang dép s&#ng đan (sandal), m&#c qu&#n kaki, nh&#ng khi đi ch&#i v&#i gái, l&#i đi xem xi nê &# r&#p Rex n&#a, ai l&#i m&#c qu&#n kaki xanh d&#&#ng, mang dép bao gi&#?

Qu&#n m&#c t&#t năm ngoái, tôi m&#c th&#, tuy ng&#n m&#t chút, nh&#ng cũng còn ... đ&#&#c l&#m! Nh&#ng tìm đâu ra đôi gi&#y bây gi&#?Tôi th&#m th&#t ng&# đôi gi&#y c&#a anh tôi m&#i mua đ&# đi d&#y h&#c. Lúc anh không có nhà, tôi đã m&#c qu&#n t&#t, mang th&# đôi gi&#y c&#a anh, đ&#ng tr&#&#c g&#&#ng ng&#m nghĩa c&# n&#a ti&#ng đ&#ng h&#, th&#y mình đ&#p trai h&#n lên.

Hôm sau, lúc anh tôi đi d&#y h&#c v&#, tôi l&#y sira đánh đôi gi&#y c&#a anh bóng loáng lên, r&#i làm

Tình Tôi D o Ấy

Tác Giả: Nguy n Kh p N i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

gan . . . h i anh cho m n đi ch i đ m t bu i. Anh tôi cũng thông c m cho m n li n, ch nói đ ng có ch y mà làm h đôi gi y ki m ti n c a nh. Tôi i đi i l i cái áo s mi tr ng và cái qu n t t, lồi đôi gi y c a anh tôi ra đánh n a, bóng t i n i con ru i đ u lên trên cũng b té xu ng đ t, mà v n th y ch a đ ! Th m chí có m y đ ng ti n, tôi cũng đem i th ng bằng, móc ra b vô túi th t nhi u l n cho nó có v . . . dân bi t xài ti n.

Ngày vui đã g n k , tôi nh c đi nh c l i cho Khánh nh đ a đi m h n, ngay tr c c a nhà sách Khai Trí, đ ng Lê L i, mà ai ai cũng bi t. Khánh đã ph i nói nhi u l n là nh r i, tôi v n th y không yên tâm.

Gi h n là hai gi chi u Ch Nh t, mà m i m t gi tôi đã có m t nhà sách Khai Trí. Tôi đ c h t cu n sách này t i sách khác mà v n ch a đ n gi h n, tôi ra ngoài đi vòng vòng khu đi b đ ch Khánh t i.

Đây r i, Khánh đã t i! Đúng gi g m! Tôi c m đ ng ra m t, đang đ nh b c ra đ đón cô b n gái, b t ch t tôi kh ng l i th t nhanh:

Khánh c a tôi không đi m t mình, mà l i kèm theo cô em gái n a!

C hai đang nh n nhác nhìn quanh ki m tôi.

Tôi ho ng quá, v i vàng quay ng c l i, đi ra xa đi m h n, v a đi v a suy nghĩ th t nhanh:

“Tr i h i! Làm th nào bây gi ?

Tôi ch có đ ti n mua hai vé xi nê, hai ly kem mà thôi, không d l y m t c c. Ti n đâu ra mà mua thêm vé cho cô em gái này?

Tình Tôi D o Ấy

Tác Giả: Nguy&#n Kh&#p N&#i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

Không l&#ch& đi xin nê không thôi, r&#i v&# , không đi ăn kem gì c&# ?Ho&#c là . .

Ch&# đi ăn kem thôi, không đi xi nê n&#a?

Tôi b&#i r&#i quá!

T&#i sao Khánh đã nh&#n l&#i đi ch&#i v&#i tôi r&#i, l&#i còn đ&#n theo cô em gái làm chi cho tôi k&#t gi&# nh&# v&#y?

Ph&#i chi tôi có vi&#c làm nào đó, ki&#m ra ti&#n, ho&#c là tôi m&#&#n thêm đ&#&#c &#đâu m&#t ít ti&#n n&#a, thì tôi đâu có ph&#i suy nghĩ làm chi cho m&#t!

Chán quá!

Tôi suy nghĩ lung l&#m, r&#i quy&#t đ&#nh . . . đi v&# luôn, không h&#n hò gì n&#a c&# !

Đành ph&#i cho Khánh . . . leo cây v&#y!

Tôi ti&#c bu&#i đi ch&#i nh&# đ&#t ru&#t, nh&#ng không th&# nào ra đ&#m h&#n đ&# g&#p Khánh đ&#&#c, vì đi xi nê cũng không xong mà đi ăn kem suông cũng không &#n.

Thôi thì . . . Tam th&#p l&#c k&# , t&#u vi th&#&#ng sách!

Tôi không v&# nhà ngay, đ&#p xe đ&#n th&#ng b&#n đã có b&# mà k&# l&#i câu chuy&#n và xin di&#u k&# . Th&#ng b&#n không bi&#t khuyên gi&#i ra sao, đành th&# dài giùm tôi mà thôi.

Tình Tôi D o Ấy

Tác Giả: Nguy n Kh p N i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

Tôi đem b m t đ a đám v nhà. Anh tôi h i:

“Đi ch i có vui không?”

Tôi ch ng nói ch ng r ng, thay qu n áo, tr đôi gi y l i cho anh r i chui vào m t góc nhà mà ng i suy nghĩ miên man. Tôi không bi t nên gi n Khánh hay gi n cô em gái đã “K đầ c n mu i”. Không bi t Khánh đã t ý d n cô em gái đi theo, hay là cô em th y vui thì đòi đi ké?Thôi thì đành ph i đ cho mùa thu qua đi thôi, ch bi t làm gì n a bây gi ?

“R i mùa thu y qua đi

Ch t em m i tám ch t nghe l nh lòng

Thuy n đành xa b n sang sông

Hàng cây trút lá tình đi y ch ng..

L Khánh mà đi y ch ng thì tôi s ng sao n i!

Đã v y, Khánh s nghĩ gì v tôi?

Tôi đã năn n Khánh bi t bao nhiêu l n m i đ c cô nh n l i, t i sao h n mà l i l h n? Tôi rõ ràng là ch i không đúng m t r i. M t c a tình yêu t x a t i nay, ch có con gái m i có quy n cho kép leo cây, ch kép ít khi có đ p làm b nh cho đào leo cây l m. B ng ch ng là, H Dz nh ch làm th k l :

Tình Tôi D o Ấy

Tác Giả: Nguy n Kh p N i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

“Em c h n nh ng em đ ng đ n nhé,

Anh s trách, c nhiên, nh ng . . . r t nh”

Còn Tr n Thi n Thanh thì hát:

“Em c h n nh ng em đ ng đ n nhé,

Đ anh bu n nh . . . anh chàng làm th .”

Khánh có còn mu n làm b n v i tôi n a hay s gi n mà cho tôi đi luôn?Tôi còn đ can đ m đ g p i Khánh n a hay chẳng? Tôi s ăn nói v i Khánh nh th nào?

Dù là i t i ai đi n a, hôm nay tôi cũng đã m t m t, và m t m t ngày vui!

Đ n t i, ch tôi m i đi làm v , th y tôi ch a ăn c m mà ng i cú rữ m t góc thì ch ng c nhiên mà đ n h i lý do? Tôi h m h c trút giòng tâm s . Ch nghe xong thì c i nh n c n :

“Con gái y mà!

Khánh nó ng i là em s coi th ng nó, khi th y nó nh n i đi ch i v i em d dàng quá (?), nên nó m i đ a đ a em đi theo cho có v . . . con nhà lành y mà!

Nó cũng gây th , c t ng có đ a nh đi theo, đâu có t n kém bao nhiêu? Nó đâu có bi t là em . . . ch đ ti n cho hai đ a mà thôi!

Tình Tôi D o Ấy

Tác Giả: Nguy&#n Kh&#p N&#i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

Đ&#ng gi&#n Khánh, nó cũng . . . con nít nh&# em v&#y mà!

Nó cũng mu&#n đi ch&#i v&#i em, nh&#ng l&#n đ&#u thì còn e ng&#i nên m&#i làm nh&# v&#y mà thôi!

Yên chí, l&#n sau cô ta s&# không đ&#a cô em theo n&#a đâu!

Tôi nghe ch&# gi&#i thích thì cũng xiêu lòng, nh&#ng cũng không dám tin ngay đ&# m&#i Khánh đi ch&#i l&#n khác. Bi&#t đâu l&#n khác này, Khánh không đ&#n cô em gái đi theo, nh&#ng l&#i đ&#n . . . M&# đi theo trông ch&#ng, thì tôi không bi&#t đ&#n th&# đi đâu?

Hai ngày sau tôi m&#i g&#p Khánh, m&#t cô bu&#n bu&#n, không th&#m chào h&#i gì tôi c&#. Tôi l&# đi, coi nh&# không có chu&#ên gì x&#y ra, mà can đ&#m nói đ&#i:

“Xin l&#i Khánh, tôi đi t&#i ch&# h&#n s&#m l&#m! Nh&#ng n&#a đ&#ng thì . . . đau b&#ng quá, ph&#i tìm ch&# đi. T&#i vì bu&#i sáng, tôi có ăn c&#m ngu&#i mà l&#i không hâm nóng l&#i.”

Khánh nghe ra thì tin là th&#t, nên vui v&# tr&# l&#i mà xuýt xoa ti&#c cho bu&#i đi ch&#i không thành. Tôi vui v&# k&# l&#i cho Khánh s&# l&#c c&#a cu&#n phim mà chúng tôi đã đ&# đ&#nh đi xem, càng làm cho Khánh ti&#c r&# thêm . . .

Tôi nhìn Huỳnh Tr&#ng b&#ng c&#p m&#t thông c&#m, r&#i xu&#ng m&#t câu v&#ng c&# thi&#t là mùi:

“R&#i . . . sao n&#a, Huỳnh Tr&#ng?”

Huỳnh Tr&#ng c&#a tôi u&#ng c&#n ly n&#c l&#nh, đ&#i b&# m&#t bu&#n so thành vui v&#, mà r&#ng:

“Tình . . . H&c Sinh mà! Ngay th&, kh& d&i và đ&p nh& v&y đó!

Nh&ng r&t ti&c là tôi đã m&t cu&c tình đó r&i!”

“Sao dz&y? Cu&c tình tuy có t&n nhi&u m& h&i, tuy có . . . đau b&ng m&t chút, nh&ng là m&t cu&c tình đ&y tri&n v&ng, và r&t là . . . Valentine. Sao l&i k&t thúc không đ&p tí nào h&t v&y?”

Huynh tr&ng c&a tôi tr&m ng&m k& ti&p:

“Không, không, cu&c tình c&a tôi v&n đ&p nh& th&ng, đ&p l&m ch&! Tôi và Khánh thông c&m v&i nhau, và cùng h&n m&t đ&p khác, s& đi ch&i xem xi nê l&i.

Th& nh&ng th&i th& nó không chi&u lòng ng&ng i: T&t đó b&n Vi&t C&ng nó t&ng t&n công Sài Gòn, nhà tan c&a nát. Nhà tôi & Th& Nghè, nên ch&y ra vùng Xa L& xem đánh nhau. Khu Hàng Xanh b& n&ng nh&t, mà nhà Khánh thì & trong đó!

Toàn khu v&c đã b& b&n VC chi&m, bên ta đang đánh l&y l&i. Tôi ch&y theo đám ng&ng i t&n n& đang cu&ng cu&ng tìm l&i thoát ra kh&i vùng giao tranh, đ& hy v&ng tìm đ&ng c& Khánh và gia đình cô. Tôi đã chính m&t trông th&y b&n VC c&p c&a gi&t ng&ng i, tôi cũng chính m&t ch&ng ki&n nh&ng chi&n sĩ Bi&t Đ&ng Quân kiêu hùng, đã vì dân mà tr& b&o, đánh tr&n & đ&u c&u Xa L& th&t là oai hùng, nên t& đó đã có ý đ&nh làm “Anh Hùng M& Nâu” mà t&ng chinh giúp n&ng c&.

Cu&i năm, tôi đ&u Tú Tài I, tình nguy&n đi Th& Đ&c li&n. Tr&ng c& ngày trình di&n nh&p ng&, tôi có đ&n nhà tìm Khánh đ& nói cho cô nghe quy&t đ&nh c&a tôi. Khánh t& v&ng&c nhiên, vì ch&a bao gi& nghe tôi nói t&i chuy&n đi lính c&! Tôi ng&i ngừng không mu&n m&i Khánh đi ch&i, vì s& Cha M& Khánh nghĩ r&ng tôi l&i đ&ng ngày cu&i đ& r& cô đi.

Sau th&i k& hu&n nh&c, tôi đ&u c& đi phép l&n đ&u tiên, có ghé nhà thăm Khánh, nh&ng l&i không g&p, vì cô b&n đi v&i m& thăm m&y ng&ng i bà con.

Tình Tôi D o Ấy

Tác Giả: Nguy n Kh p N i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

Ra tr ng, tôi còn m y ngày phép, nên m c b qu n áo dân s và m n chi c xe Honda c a ng i anh đ t i nhà thăm Khánh. Tôi đã m i Khánh đi ch i l n th nhì, Khánh đ ng ý ngay và tôi đã đ c gi i thi u v i Cha M Khánh đ xin đ a cô đi ph .

Khánh ng i sau xe, ôm vai tôi th t là d u dàng và thân m t. Hai chúng tôi cũng đi xi nê, r i đi ăn kem, nói chuy n vu v .

Tôi cho Khánh bi t là đã tình nguy n đi Bi t Đ ng Quân, và s trình di n B T L nh vào tu n sau. Khánh nhìn tôi t đ u t i chân r i c i mà nói:

“Anh tuy có t ng lính, nh ng . . . ch a có t ng làm lính Bi t Đ ng! Vì Khánh đã có vài l n g p nh ng ông lính BĐQ, m y ông này trông to l n và . . . ng u l m!”

Tôi cũng c i, tr l i:

“Vài tháng sau, Khánh s bi t, tôi s có t ng BĐQ h n c nh ng ông BĐQ mà Khánh đã t ng g p đó!”

Tr c khi v , tôi có nói là:

”Khi nào đ c phép, s v thăm và m i Khánh đi ch i l n n a?”

Khánh nhìn tôi, c i th t t i và tr l i:

“Khánh r t hãnh di n khi đ c ông lính BĐQ m i đi ch i ph ”.

Tình Tôi D o Ấy

Tác Giả: Nguy n Kh p N i

Thứ Sáu, 12 Tháng 2 Năm 2010 11:43

Th r i, nh anh bi t đó, cu c đ i ng i lính Bi t Đ ng hành quân liên miên, tôi l i đ c đ i v vùng IV, nên m t liên l c v i Khánh t đó. M t mùa thu y qua đi cũng là te tua cu c đ i r i, hu ng chi đã bao mùa thu qua đi trong đ i lính c a tôi. . .

Sau khi tan hàng, tôi b đi tù c i t o. Năm năm sau m i đ c tr v . M tôi h i thúc và lo đ ng v t biên cho tôi, tôi t giã Vi t Nam th t là v i v , không có th i gi đi tìm Khánh n a.

Qua t i Úc, tôi cũng có tìm ki m h i thăm, nh ng không còn có tin t c gì c a Khánh n a c !

Cho đ n nay, m i l n đi xi nê đ , nhìn nh ng c p trai gái tr trung rú rít bên nhau, tôi l i nh đ n ng i tình nho nh th i h c sinh tr c đây:

“T i vì hai đ a gây th

Tình tôi d o y là ng ng n nhìn . . .”

HAPPY VALENTINE’S DAY!